

merzolino

INOLTROVIVO

Časopis 4.b razreda Osnovne šole Dr. Ivan Merz

Prosinec, 2011.

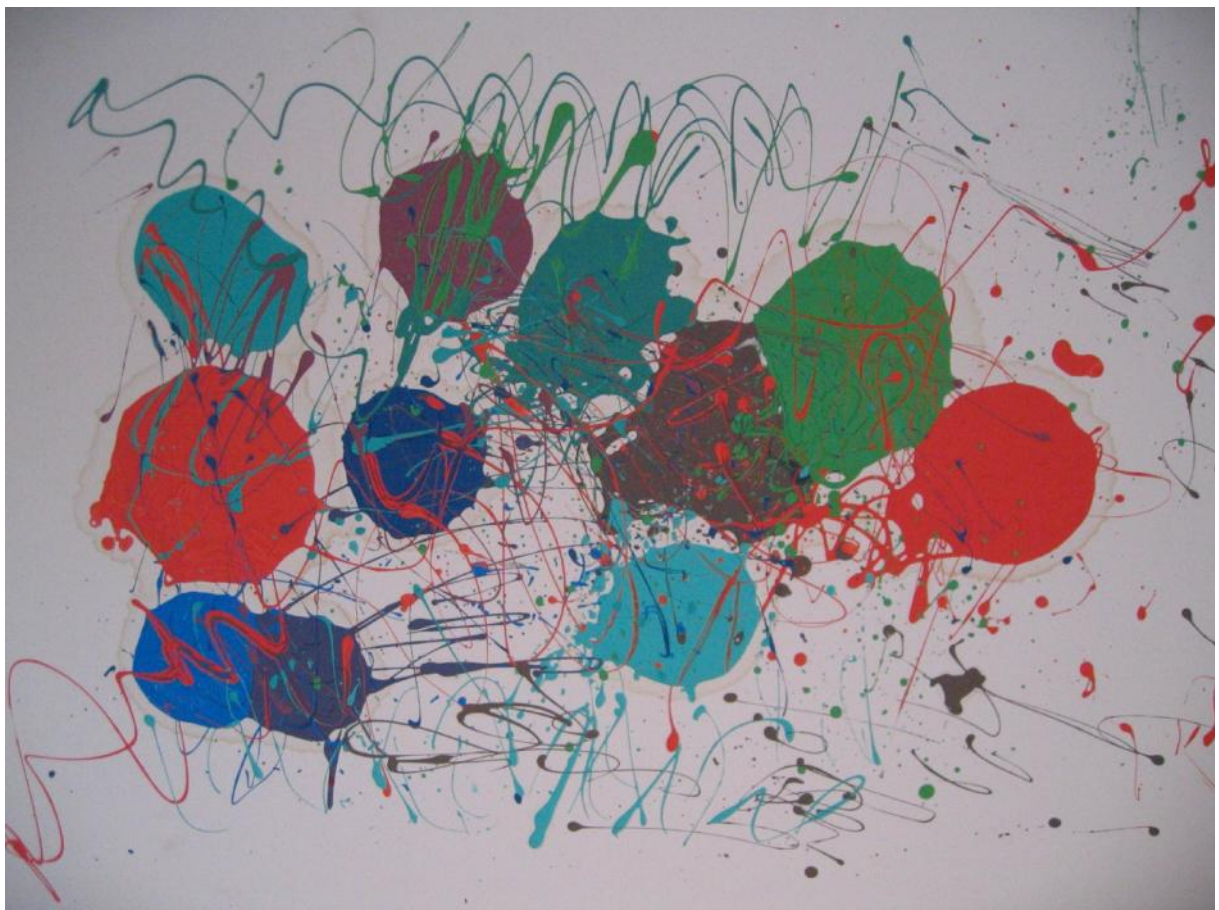
Umjesto uvoda

Pitate se zašto „Merzolino“? Mi smo učenici OŠ "Dr. Ivan Merz", mali Merzići = Merzolino. Časopis je nastao kao rezultat velikog truda učenika našeg 4. B razreda, kako na satovima hrvatskog jezika tako i na satovima likovne kulture. Mnogi su iskoristili i svoje slobodno vrijeme kako bi pridonijeli ovom časopisu. Uživajte u njemu kao što smo i mi uživali u njegovom nastajanju.

Vidimo se u lipanjskom broju „Merzolina“!

Vaša učiteljica Ljiljana

Grupni rad 4. B nastao na likovnoj radionici „Art is beautiful“

Ovako je sve počelo...

Prvi dan u školi

Naša "stara" učionica

Božićni sajam

PRVI RAZRED

Čekajući "prozivku"

Konačno prozvani...mi smo 1.b!

Skupljanje "pilića" prvog
pravog radnog dana

Željela bih biti kuća

Željela bih biti kuća, jer tada bih imala posebne želje, a kad imaš posebnu želju, i svim srcem to želiš i nastojiš oko toga, tada ta želja ubrzo postane stvarnost.

Ipak, najviše bih htjela biti kuća u nekih naših pristojnih i brižnih ljudi, negdje na nekom našem otoku, s pogledom na kristalno plavetnilo Jadranskog mora.

Inače, u kućama uz more većinom žive stariji ljudi, ali meni je svejedno tko su oni. Glavno je da su to čisti, uredni, brižni i pažljivi ljudi.

No, najljepše je biti kuća jedne velike obitelji. Tada nikada nije ni prazno, niti dosadno, jer se u obiteljima uvijek nešto događa! A i onda kada se zbiva nešto lijepo ili tužno, rođenje ili umiranje, kuća je poput člana obitelji. Zato se njoj, kao vjernom i sigurnom utočištu u svim olujama života, uvijek svi željno vraćaju!

Petra Mežnarić

Zimski san

Nebo je sivo i puno oblaka. Ne vidi se ni mjesec. Evo, i noć je stigla. Postalo je hladno.

Trebao sam stići do dvorca na vrhu planine. Ravnica je bila pod snijegom i ledom. Bilo je teško hodati. U jednom trenutku sam pao i ozlijedio se. Ali nisam posustao, nastavio sam dalje hodati.

U daljini sam vidio gola stabla kroz gusti snijeg koji je padao. Učinilo mi se da sam blizu ledenog dvorca. Tada se malo razvedrilo i sretno sam stigao do dvorca.

Tada sam se probudio. Bio je to samo zimski san.

Arland Binaj

Da sam ja parobrod

Da sam ja parobrod, obišao bih svijet i svakom koga bih susreo poklonio bih dar s drugog kraja svijeta.

Prvo bih posjetio Aziju, točnije Kinu, zbog Zabranjenog Grada i njegove bogate povijesti. U Africi bih posjetio Cairo i Cape Town. Otišao bih u Australiju slušati operu u njihovoj prekrasnoj Sydney Opera House. Najduže bih se zadržao u Europi i posijetio njezine gradove do kojih mogu doći morem ili rijekama. U južnoj Americi volio bih gledati nogometnu utakmicu Argentina – Brazil. Na kraju bih otišao na rijeku Mississippi odmoriti se i slušati priče o Tomu Sawyeru i njegovim pustolovinama.

Viktor Milošević

Sivi parobrod

Sivi parobrod

Umorno je otpuhivao

Crne oblake dima

U svijetlo plavo nebo.

Bacali su ga valovi

Olujnoga mora

I gurali ljutiti vjetrovi.

Ali uskoro

Došao je do mirne uvale

I u njoj ugledao kamenu kuću

Crvenog krova, u sjeni palmi.

„Kad bih barem bio kuća uz more

Ni jednu oluju više ne bih morao trpjeti.“,

Pomisli sivi parobrod.

Marta Vrkljan

Jesen

Jesen je bogata,
Puna je boja.
Vjetar raspuhuje
Po travi lišće.
Na zlatnom listu
Gore na stablu
Zadnja bubamara
Se stišće.

Ida Kranjac

Jesen

Dolazi svake godine,
Donosi nam darove:
Kišu, vjetar, lišće i promjene.
Bogata plodovima ona se smiješi,
I tako nas prije zime tješi.

Ina Zelenika

Jesensko prijevodne

Lijep je u sunčan dan. Na prednjem smo školskom dvorištu. Promatramo kako je jesen svojim zlatnim kistom dotaknula okolicu škole.

Na popločenom školskom dvorištu nađe se pokoji suhi list. Dvorištem važno šecu golubovi u potrazi za mrvicama hrane. Uz zid škole nalazi se ružičnjak u kojemu rastu grmovi ruže. Najviši grm je blijedožute boje. U sredini ružičnjaka nalazi se bista Ivana Merza po kojem je naša škola dobila ime. Fasada škole je žućkasto smeđe boje. U staklima školskih prozora ogledavaju se krovovi susjednih zgrada i plavo nebo. Kad zatvorim oči, čujem tutnjavu tramvaja, brujanje automobila lepet krila golubova i šuštanje lišća.

Osjećam dodir laganog vjetrića a kad se okrenem prema suncu osjećam toplinu na licu. Plavo nebo i sunce opuštaju me i smiruju.

Ina Zelenika

Osjećam se dobro u svojoj školi

Nešto više od tri godine poznajem učenike iz svog razreda, a i učiteljicu. Sada se stvarno dobro poznajemo i postali smo pravi prijatelji.

Tu je učiteljica Ljiljana koja nas uči i priprema za peti razred, te budno pazi na nas. Učiteljica je jako dobra i slažemo se s njom. Gradivo četvrtog razreda nije teško a ipak smo puno toga naučili. Dobili smo nove profesore koji nas često znaju nasmijati ali ipak ozbiljno rade s nama.

Osjećam se dobro u školi i u četvrtom razredu. Naša škola nije jako velika pa sada poznajem sve učenike i profesore. Mislim da se zato u školi osjećam lijepo i sigurno.

Lana Jakelić

U četvrtom razredu

U četvrtom razredu osjećam se zrelije nego prije. Neke stvari shvaćam ozbiljnije. Prije sam bio jako zaigran i nisam mogao sam odlaziti iz škole kući.

U četvrtom razredu mi ne fali boravak jer se kod kuće mogu bolje koncentrirati i pisati zadaće u miru. Puno mi je ljepše kada poslije ručka iz škole dođem kući zato jer imam više vremena za čitanje, pisanje zadaća i igranje. Mama i tata me sada smatraju ozbiljnijim pa me samoga puštaju na sportske aktivnosti kao što su klizanje, nogomet, košarka i plivanje. Najvažnije stvar u četvrtom razredu je to što sam se ozbiljno zaljubio.

Još bih samo na kraju htio reći da mi fali učiteljica iz boravka Mirjana Budimir.

Luka Ležajić

Interview sa Shrekom

Fran: Zdravo!

Shrek: Bok, ja sam Shrek.

Fran: Shrek, imaš li ti ženu?

Shrek: Da – Fionu.

Fran: Imaš li djecu?

Shrek: Imam dvanaest sinova.

Fran: Koliko si visok?

Shrek: Visok sam 238 cm.

Fran: Koliko si težak?

Shrek: Težak sam 238 kg.

Fran: Koliko imaš godina?

Shrek: 48 mi je godina.

Fran: Koje sportove znaš?

Shrek: Igram ragbi, hokej i košarku.

Fran: Kupaš li se doista u blatu kako se priča?

Shrek: Da, obožavam to.

Fran: Čime pereš zube?

Shrek: Štapić mi je od sušenog žabljeg crijeva, vlasi četkice su od najvećih dlaka iz pazuha a pasta za zube je od kornjačine iznutrice.

Fran: Što bi želio poručiti mladim Ogrima i Ogricama koji čitaju ovaj intevju?

Shrek: Perite se često

Leonardova pjesma

Ja sam Leo.

U prvu klupu

Sam sjeo,

Da bolje čujem

I vidim bolje.

Uvijek sam

Dobre volje.

Cijela škola

Me zna

Jer Leo

Osmanovski

Sam ja!

Leonardo Osmanovski

Bijela dolina

Nalazim se u lijepoj dolini pokrivenoj debelim bijelim pokrivačem. Vlada potpuni mir.

Drveće je ogoljelo. Na njemu nema niti jednog listića, niti jedne ptice. U daljini se nazire mali brijeg. Na njemu iz snijega proviruje i nešto malo suhe trave. Sve je sablasno tiho i mirno. Nebo je turobno i sivkasto plave boje. Možda će pasti još više gustog bijelog snijega. To bih baš voljela.

U toj dolini osjećam se ponosno i veličanstveno jer je ona samo moja (barem u mojim mislima).

Mirela Mišić

Kad bih bila kuća

Kad bih bila kuća, željela bih hodati. Sigurno bih bila ljubomorna kada bih ugledala parobrod kako plovi po vodi.

Svaki put kad bih ga vidjela osjećala bih potrebu da iz zemlje izvučem svoje noge. Pokušavala bih ih izvući iz zemlje, a ljudi koji bi u meni živjeli mislili bi da je potres. Ormar za odjeću bi se odklizao na drugu stranu sobe, kutije za cipele bi se otvorile, pa bi se sve tajne iz kutija rasule po podu.

Bila bih najljepša kuća u gradu. Imala bih svijetloplave zidove, na prozorima bih imala crvene cvjetove.

Možda ipak ne bi bilo dobro da izvučem noge iz zemlje. Jer, što bi o tome mislili moji stanari i lijepi crveni cvjetovi na prozorima?

Mateja Martinec

Jedan radni tjedan u Školi u prirodi

U ponedjeljak 10.10.2011. krenuli smo u Novi Vinodolski. Vozili smo se autobusom. Na put su išli četvrti razredi naše škole, učiteljice i defektologinja.

Prije Novog Vinodolskog došli smo u Senj, u tvrđavu Nehaj na brdu Trbušnjaku. U tvrđavi Nehaj saznali smo za što je napravljena, od čega, kako i kada. Kada smo stigli u Vilu Rusticu, smjestili smo se u sobi na najvišem katu. Ta soba bila je druga po veličini u hotelu, pa smo imali čak i svoj WC.

Prvi dan prošetali smo se do male lučice i igrali se. Navečer smo imali neke zabavne igre sve do devet i trideset. Noć mi nije bila ugodna jer mi je dugo curila krv iz nosa. Drugi dan otišli smo u Vrbnik na otok Krk, malo smo učili i zabavljali se na plaži. Treći dan smo odmah ujutro otišli brodom u Crikvenicu. Tamo smo razgledali akvarij u kojemu je bilo jako lijepih riba, morskih pasa, i krokodil. Jedan krokodil je koštao 100 kuna, a morski konjic 35 kuna. Ja sam kupio neke tri životinjice koje se povećavaju nakon tri sata u vodi. Poslije smo išli u veliki park u obali koji je bio pun golubova i galebova. Poslijepodne smo učili, a nakon toga sagradili veliku tvrđavu od pijeska i kamenja. Za nju smo dobili peticu iz likovnog.

U četvrtak smo išli u Muzej Novog Vinodolskog, a poslijepodne na orijentacijsko hodanje po Novom Vinodolskom. Navečer smo imali kviz u kojem bi naši pobijedili, ali nažalost morali smo preskočiti dva kruga pitanja zbog jednog dečka iz našeg razreda koji se derao i ometao. U petak ujutro krenuli smo u Zagreb te stigli oko podneva.

Bilo mi je lijepo, ali su mi nedostajali mama i tata.

Fran Vučković

Interview sa Zlatokosom

Ja: Dobar dan, gospođice Zlatokosa.

Zlatokosa: Dobar dan!

Ja: Jeste li svjesni svoje popularnosti i da li vam to godi?

Zlatokosa: Bakica mi nije ništa rekla o tome. Kakva popularnost?

Ja: Zar vi ne znate da se u carstvu priča o vašoj divnoj, zlatnoj, dugoj kosi?

Zlatokosa: Ne! Meni je moja kosa vrlo korisna.

Ja: Za što vam koristi kosa?

Zlatokosa: Ne bih o tome, to je tajna. Ali priznajem, volim njegovati svoju kosu.

Ja: Čime je negujete?

Zlatokosa: Isključivo šamponima i regeneritorima na prirodnoj bazi.

Ja: Koliko dnevno potrošite na njegu kose?

Zlatokosa: Dva do tri sata.

Ja: Koji vam je omiljeni frizer?

Zlatokosa: Nemam frizera i nikad nisam šišala kosu.

Ja: Je li to vaša prirodna zlatna boja ili su pramenovi?

Zlatokosa: Naravno da je prirodna.

Ja: Osjećate li se usamljeno u kuli?

Zlatokosa: Ne, puno vremena provedem obavljajući kućanske poslove i njegujući svoju kosu.

Ja: Mislite li da ima smisla trošiti toliko vremena na njegu kose?

Zlatokosa: Naravno da da. Ovog intervjua ne bi ni bilo da nisam toliko vremena provodila njegujući svoju kosu.

Ja: Zahvaljujem na intervjuu i doviđenja!

Zlatokosa: Hvala vama, doviđenja.

Lana Jakelić

Pogled iz dvorca Snježnoga kralja

Kroz ledeni prozor dvorca Snježnoga kralja, vidi se ravnica puna snijega. Njemu je to lijep pogled jer ipak on je Snježni kralj.

Stabla u daljini su gola, a brjegovi pokriveni s mnogo snijega pa izgledaju još viši. Tu i tamo iz bjeline viri čuperak suhe trave. Snježni kralj se divi tom čudu koje je on sam stvorio, i sam sebi reče:
„Godinama nisam vidio da je palo toliko snijega. Nebo je tako sivo da jedva vidim svoj drugi dvorac.“

Pravila sam društvo Snježnom kralju. Osjećala sam se kao u snu.

Chiara Špoljarec

Vrijeme brzo leti

Četvrti razred je doista lijep razred. Ni najstariji, ni najmlađi. Imam osjećaj kao da moram malo više učiti. Učiteljica je jako draga, dobra i ljubazna. Na satu je ozbiljna. Najbolje mi je kad se zabavljamo.

Najzanimljiviji predmet mi je tjelesni. Igramo graničara i super se zabavljamo. Osim tjelesnog u četvrtom razredu jako mi se sviđa njemački jezik. Učiteljica je jako dobra i cijeni svakoga. Pišemo diktate, igramo se i smijemo.

U razredu imam puno prijatelja, s nekima se družim i izvan škole. Stekla sam najbolju prijateljicu Lunu. Šteta što je vrijeme brzo proletjelo! Uskoro smo petaši. Jako smo veliki i zreli. Dobit ćemo puno novih profesora i predmeta.

Ida Kranjac

Razgovor sa Crvenkapicom

Ja: Zašto vas zovu strah i trepet ove šume?

Crvenkapica: Zato što sam prvakinja u karateu i nosim crni pojas. Zovu me Crvenkapica strašna.

Ja: Jeste li stvarno pobijedili Vuka?

Crvenkapica: Da! Ne samo to, još sam ga i spremila u bolnicu.

Ja: Idete li često kod svoje bake?

Crvenkapica: Da. Često idem k baki kako bih naučila nove recepte za njezine specijalne kolačiće.

Ja: Nakon završetka škole želite li postati lovac?

Crvenkapica: Ne, ne želim biti lovac jer ja volim životinje. Ono što stvarno želim biti je dramska glumica.

Ja: Gdje ste kupili tu prekrasnu crvenu kapu?

Crvenkapica: Kupila sam je u butik u pored starog hrasta. Tamo kupujem svu svoju odjeću.

Leona Pančić

U bolnici

Bio sam u bolnici. Slomio sam ruku i imao potres mozga. Vjerujte mi, u bolnici nije ni malo lijepo. Nose ti hranu. Gledaju te ko pas mačku. Ne možeš imati ni privatni život, samo gledaš na plazmi crtiće. Na WC hodam unatraske jer je gadljivo. Zato sam rekao: „Donesite mi lavor.“

Napokon je vrijeme posjeta. Sada mogu brbljati s roditeljima. Svaki put donesu neku radosnu vijest. A današnje su vijesti: sutra idem doma! „Jupi!“, šaputao sam u sebi dok sam se igrao na play stationu.

Došao sam doma kao nov.

Matko Kraš

Boli...

Boli me tijelo,

Idem se leć'

Čelo mi je vrelo...

Sad pored

Boli me uho,

peć...

Nos k'o da je puk'o.

Boliiiiii...

Gušim se,

Rušim,

(a čak ni

Ne pušim).

Petra Mežnarić

Intervju sa Štrumfetom

JA: Čuli smo da glumiš u novom filmu Štrumfovi. Jesi li uživala glumiti u njemu?

ŠTRUMFETA: To je stvarno bio doživljaj! Prvi put glumim u filmu. Bilo je jako zabavno i poučno. Čak mi i nije bilo tako teško glumiti sebe.

JA: Kako ste reagirali kad ste saznali da ćete film snimati s ljudima?

ŠTRUMFETA: To sam saznala tek dva dana prije snimanja. Moram priznati, iznenadila sam se. Isprva me bilo malo strah, ali kad sam ih upoznala bilo mi je lakše jer ipak nisu tako loši kako sam mislila.

JA: Što ste radili dok ste imali pauzu?

ŠTRUMFETA: Uglavnom smo razgledavali grad i dijeli autograme. Nismo se baš puno družili izvan filma jer nismo imali vremena. To nam je nedostajalo.

JA: Kad ste razgledavali grad bili ste sami ili je netko bio s vama?

ŠTRUMFETA: S nama je bio producent, a tu i tamo su došli kolege ljudi. Mi se sami ne bi mogli snaći. New York je velik grad.

JA: Volite li više biti doma i družiti se s prijateljima ili putovati, raditi i upoznavati se s drugim i zanimljivim bićima i okolnostima?

ŠTRUMFETA: Naravno da volim putovati, raditi i sve ostalo, ali ipak mi je draže biti doma, ljenčariti i družiti se s prijateljima.

JA: Hvala! To bi bilo sve za danas. Lijep pozdrav i ugodan ostatak dana. Doviđenja!

Eva Starešinić

Doživjela sam nepravdu

Nikad nisam doživjela neku veću nepravdu. Ali ipak ima jedna stvar koja me jako pogodila. Moja najbolja prijateljica Vida prije tri godine naglo je oboljela od dijabetesa.

Bila sam tužna, jednom sam čak i jako zaplakala. Žao mi je što mora više puta dnevno vaditi krv i mjeriti šećer. Ne može kao i ostala djeca jesti čokolade, bombone i slično. Također ne smije puno trčati i skakati jer to može biti vrlo opasno. Kada smo na nekom rođendanu a ona ne smije jesti tortu pita me: "Je li fino?", odmah mi više nije fino. Često ide kod doktora. Ponekad je jako tužna kad mora dobiti injekciju inzulina, pa je i meni teško gledati je kako pati.

Vida je jako dobra, iskrena, poslušna..... Mislim da nije zaslužila tako nešto kao što je dijabetes. Nadam se da će ta velika nepravda u životu biti ispravljena i da će ozdraviti.

Eva Starešinić

Doživjela sam nepravdu

Doživjela sam nepravdu u Novom Vinodolskom kad su mi prijateljice bacale stvari na krevet, a ja sam bila kriva za taj nered.

Pokušala sam nešto poduzeti, ali što sam im više govorila da prestanu, to su mi moje prijateljice sve više nastavljale bacati svoju odjeću na moj krevet. Kad bih ga ja pospremila, one su opet razbacale stvari i moj krevet bi uvijek bio neuredan kad bi učiteljica došla u kontrolu. Iz dana u dan se to ponavljalo, bez obzira što sam ja plakala i molila ih da to više ne rade. Nije mi jasno kako me nisu razumjele. Bila sam jako tužna i povrijeđena, osobito zato što su me krivili za lošu ocjenu iz urednosti soba.

Razmišljala sam o ovome što mi se dogodilo. Zaključila sam da sam se trebala smiriti i u miru porazgovarati s prijateljicama i učiteljicom o problemu koji me je mučio.

Luna Katarina Klarić

Jedva čekam peti razred

Meni je četvrti razred super je je učiteljica dobra. Super mi je i što se u četvrtom razredu na informatici stalno igramo.

Petog razreda se ne bojim. Učitelji i učiteljice u petom razredu će biti puno stroži. Ali ako mi budemo dobri i oni će biti dobri prema nama.

Jedva čekam peti razred da vidim što sve tamo ima, ali neću zaboraviti svoju učiteljicu iz četvrtog razreda.

Bruno Filipan

Bruno i društvo

Lažna bolest

Ne mogu na noge stati,
Mislím da ću povraćati!

Vrti mi se u glavi
Nožni prsti su mi plavi.

Čelo mi je vruće,
Ne mogu iz kuće.

Što? Subota je?
Ne moram u školu?

Odmah mi je bolje!

Luna Katarina Klarić

Naglo smo odrasli

Ove jeseni krenula sam u četvrti b razred. Preko praznika zaželjela sam se prijatelja i učitelja. Bilo mi je žao što više nema boravka i učiteljice Mirjane. Ove godine kao da smo naglo "odrasli".

Svi moji prijatelji i prijateljice su dosta narasli i pomalo se promijenili. Nama curama su narasle kose. Dobilo smo i novog učenika, Viktora. Ubrzo nakon što je počela školska godina išli smo u Novi Vinodolski u Školu u prirodi. Tamo nam je bilo super. Vidjeli smo puno toga novoga a najljepše mi je bilo kad smo išli brodom u Crikvenicu. Bili smo tamo pet dana. Bilo nam je jako lijepo ali pomalo naporno. Kad smo se vratili u Zagreb, cijeli vikend sam prespavala.

Ponovo smo krenuli na učenje i pisanje. U ovom razredu imamo više zadaće i učenja, ali mi je svejedno super. Volim školu i svoje prijatelje.

Nikolina Lučić

Nikolina i prijatelji

U četvrtom razredu

U četvrtom razredu totalno je drugačije nego u prva tri. Teže je gradivo, imamo više zadataća, a i učiteljica više ne poklanja ocjene.

Već sam se navikla na predmete koje učiteljica ne predaje (glazbeni, engleski, njemački). Učiteljica nas također počinje pripremati za peti razred. Za zadataće imamo puno sastavaka, pokusa, računanja... Neki to ne vole, ali i to moramo proći!

U četvrtom razredu sve je super, ali ponekad sam tužna zato što znam da naredne školske godine više nećemo imati našu učiteljicu.

Leona Pančić

Grupni rad na satu
prirode i društva

110. godina škole

Posljednja godina s učiteljicom

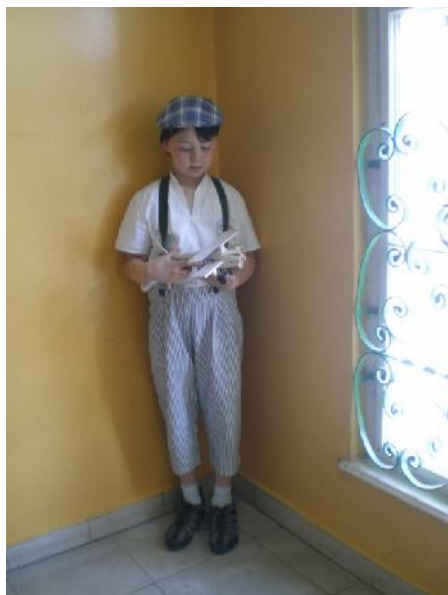
Treći razred završio je brzo, nisam se ni snašao i evo me već u četvrtom. Sretan sam jer smo ostali u istoj učionici koju smo već ranije lijepo uredili. Velika je novost da smo dobili novog učenika i prijatelja, Viktora.

U četvrtom razredu proširilo se gradivo iz svih predmeta. Učim novi jezik, talijanski, i jako mi se sviđa. Predaju nam novi profesori i svi smo se dobro uklopili. Osjećam se samostalnije i važnije. Osim tjelesnog, najviše volim predmet Prirodu i društvo. Svakoga puta naučimo nešto novo o Zemlji i njenim stanovnicima. Služimo se novim pomagalicama na nastavi: zemljovidom Hrvatske, šestarom i trokutima.

Sviđa mi se to što posjećujemo kazališne predstave, izložbe, i učimo o umjetnosti. Tada se osjećam sretno i puno naučim gledanjem i stvaranjem.

U petom razredu će biti još više gradiva i zadaća (tako barem svi kažu), i zato imam malu tremu. Žao mi je što više nećemo imati našu učiteljicu, ali barem ću imati iste prijatelje.

Lovro Luka Janeković

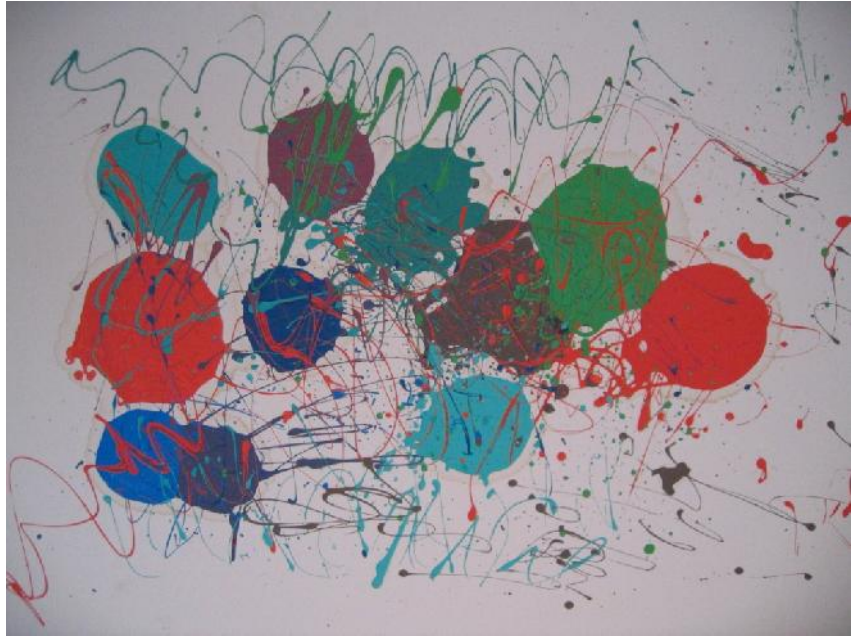

Lovro i prijatelji

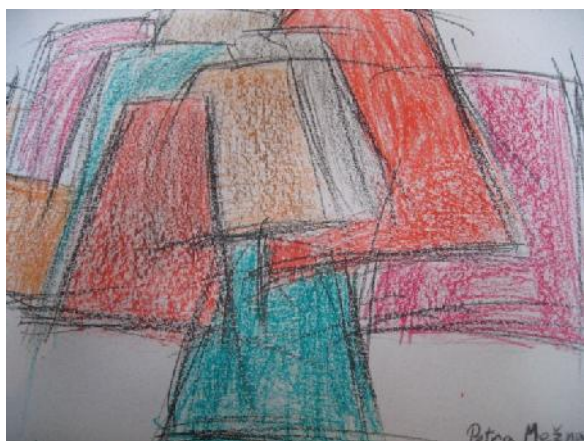
Bili smo svagdje... radili smo svašta...

"Kestenijada"	(Ina i Luka recitirali Pjesmu o dunji i ptici, svi prikupljali kestenje)
"Čarobna frula"	ZKM, lutkarsko operna predstava
"Tisuću puta jača"	Švedski tinejdžerski igrani film
Škola u prirodi	Novi Vinodolski (obilazak Senja, tvrđave Nehaj, akvarija u Crikvenici, obilazak Vrbnika na Krku)
Izložba hrvatskih poštanskih maraka	Muzej HDLU
"Pozdrav jeseni"	Grad mladih (poludnevni izlet)
Retrospektiva A. Kaštelančića	Umjetnički paviljon (razgled izložbe, likovna radionica)
Izložba A. Rašića	Umjetnički paviljon (susret s umjetnikom Rašićem, razgled izložbe, likovna radionica)
Supertalent show razredne nastave	breakdance grupa "Peace" (3. mjesto)
Školska božićna priredba	plesne točke (pripremila prof. Mikić) božićna pjesma na talijanskom (prof. Dolić) božićna pjesma na njemačkom (prof. Jurin)
Razredni časopis	
"Merzolino"	UPRAVO GA DRŽITE U RUKAMA!

ART IS BEAUTIFUL

NA IZLOŽBI A. KAŠTELANČIĆA I LIKOVNOJ RADIONICI

Nastup naših breakdancerica na Supertalent showu

U slobodno vrijeme na školskom dvorištu

PROŠLE ŠKOLSKE GODINE, DOK SMO JOŠ BILI TREĆAŠI, RADILI SMO NA PROJEKTU „IGRAJMO SE SLAVNIH SLIKARA“. EVO ŠTO JE O TOME REKLA NAŠA PROFESORICA LIKOVNOG I AKADEMSKA SLIKARICA LAHORKA ROŽIĆ.

Projekt: «Igrajmo se slavnih slikara»

U Osnovnoj školi «Dr. Ivan Merz» na trećem katu u potkrovlju stodesetogodišnje secesijske zgrade u najužem centru Zagreba zavladao je veliko veselje i radost stvaranja.

Mladi stvaraoci, učenici 3.b razreda poigrali su se velikih i slavnih slikara i kistom i bojom naslikali svoj osobni likovni doživljaj umjetničkih djela Pieta Mondriana, Vasilija Kandinskog, Salvadora Dalija, Vincenta van Gogha i Pabla Picassa.

Učenici su oslobodili svoju kreativnost, osjetili ljepotu stvaranja i kroz različite načine interpretacije slobodnim i opuštenim potezima crtom, bojom i oblikom pokazali snagu i svježinu dječjeg likovnog stvaralaštva.

Kroz kreativnu igru, komunikacijom s djelima likovne umjetnosti učili su likovni jezik, rješavali likovne probleme i dogodili su se neobični radovi. Izrazili su se na nov način originalnim vizualnim jezikom.

Sudjelovanje u projektu privuklo je i druge učenike nižih razreda te su se sa zanimanjem i simpatijama priključili i u svoje likovne ekspresije utkali izraze maštovitoga veselja.

Projekt će biti prezentiran izložbom krajem školske godine sa svrhom kvalitetnije i dostojanstvenije prezentacije likovnog rada učenika i poticanja učenika na daljnje stvaranje i likovno izražavanje.

Lahorka Rožić, prof., akademska slikarica

Motivirano Salvadorom Dalijem

Cvjetno polje gustim potezima boje (kao Van Gogh)

Mrtva priroda u maniri Cézannea

Picasso na
naš način

Sportska stranica

Priredio Viktor Milošević

Tko je izmislio košarku?

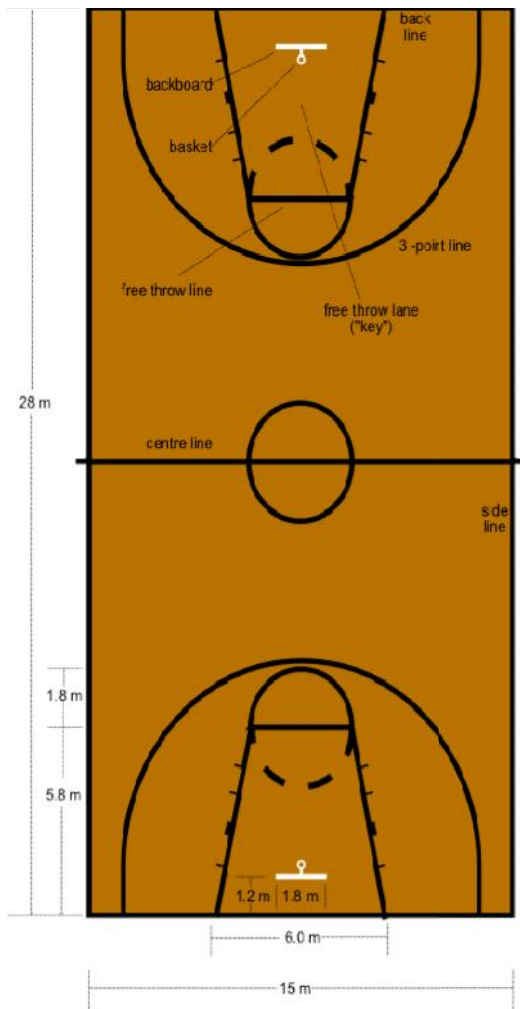

Izmislio ju je 1891. godine Dr. James Naismith, profesor tjelesnog odgoja Springfieldskog sveučilišta.

Zašto je izmišljena košarka?

Za zabavu studenata koji zimi nisu mogli igrati američki nogomet, a bilo im je dosta gimnastike!

Brza igra

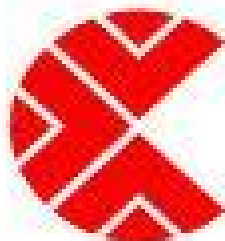
- Igra se u dvorani

- Košarkaško igralište dugačko je 28m, a široko 15m

- Svaka ekipa ima po 10 igrača, od kojih su 5 na terenu

- Utakmica ima 4 dijela po 10 minuta

Najtrofejniji klubovi

Real Madrid
Baloncesto

O NOVIM PROFESORIMA

(anonimna anketa)

Prof. Ana	Prof. Vedran	Prof. Ivon	Prof. Boženka
najviše mi se sviđa to što nas uči valcer	dobar, ali treba davati manje zadaće	ona je super, ne treba se mijenjati	draga i simpatična, sve nam lijepo objasni
malo stroga ali jako draga, daje nam da sviramo po klaviru	on uvijek daje još jednu priliku	jako sam sretna što me ona uči njemački i što je rođena u njemačkoj	nekada stroga ali i pravedna
lijepa, srdačna, zanimljiva	jako dobar, zna raditi s djecom	draga je i poštuje druge, volim njemački samo zbog nje	jako dobra učiteljica, brzo učimo novo gradivo kod nje
stroga i opasna	previše blag	dobra, blaga	smirena, ali nekad malo dosadna
super, ali se malo previše dere	uvijek nam jako pomaže i nadam se da će biti do kraja godine	satovi su zabavni, a i mnogo toga naučimo	ona je super, nemam nikakvu zamjerku
dobra je, ali nas davi s valcerom	smiren, kod njega se puno ponavlja	jako mi se sviđa njezin rad sa nama	
smiješno mi je kad lakira nokte pod satom	uči nas dosta lagane stvari		
morala bi bolje složiti parove za plesanje			

KUTAK ZA NELJUTAK

Zašto je na satu kod naše učiteljice mir i tišina? Pogledajte ove fotke i sve će vam biti jasno!

Biseri iz naših klupa

Učiteljica: Čiji kralj je bio Bela IV.?

B: On je bio kralj od Zlatne bule.

Učiteljica: Koja se stoka najviše uzagaja u gorskom kraju?

A: Krumpir!

Odgovor iz ispita znanja iz Prirode i društva na pitanje Što su Rastoke?

L: Rastoke su kad se stoka odvede na pašu.